

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

siges det, at den ansatte er underkastet de til enhver tid i henhold til Danmarks radios lønningsreglement § 3 og forretningsordenen for Danmarks radios tjenestemænd fastsatte bestemmelser om tavshedspligt og adgang til at udtale sig til pressen eller på anden måde offentligt om Danmarks radios forhold.

Den bestemmelse i Danmarks radios forretningsorden, der vedrører dette spørgsmål, findes i forretningsordenens § 33. Forretningsordenen er vedtaget enstemmigt af radiorådet i 1959 og naturligvis kendt af enhver kontraktunderskriver. Der står i paragraffen — med den højtærede formands tilladelse vil jeg citere —:

„Danmarks radios medarbejdere må ikke uden generaldirektørens forudgående tilladelse udtale sig til pressen eller på anden måde offentligt om Danmarks radios forhold, bortset fra oplysninger om faktiske forhold under driften.“

Ved en overtrædelse af denne bestemmelse, d. v. s. i tilfælde, hvor en medarbejder udtaler sig til pressen eller på anden måde offentligt om Danmarks radios forhold uden generaldirektørens forudgående tilladelse, må ledelsen af Danmarks radio overveje, hvorvidt overtrædelsen er af en sådan art, at den bør påtales, og i bekræftende fald hvilke forholdsregler den må medføre. Det må i denne forbindelse bemærkes, at medarbejdere, når det drejer sig om Danmarks radios forhold, til enhver tid har mulighed for internt at gøre deres synspunkter gældende over for ledelsen enten ved personlig henvendelse eller gennem deres faglige sammenslutninger. Det er jo bl. a. derfor, man har dem.

Angrebene gælder publiceringsreglerne for Danmarks radios nyhedstjeneste. Disse regler karakteriseres dels som gaullistiske, dels med følgende vending — jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse bringe et citat fra Ekstrabladet den 4. februar —:

„Her er tale om en forhåndspression, som minder om forholdene i okkupationstiden.“

Det bør bemærkes, at disse regler er foreslået af chefredaktørerne Svend Aage Lund, Bo Bramsen, Ivar Nørgaard, Terkel M. Terkelsen, Knud Secher og Erik Seidenfaden

og redaktør Chr. Nielsen og journalist Carsten Nielsen i samarbejde med repræsentanter for Danmarks radios ledelse. I øvrigt kender jeg ikke disse regler, der endnu ikke er behandlet af radiorådet, som i denne sag naturligt har et afgørende ord. Radiorådets behandling af sagen må afventes.

Ninn-Hansen: I anledning af den højtærede ministers sidste bemærkninger skal jeg blot sige, at jeg i og for sig heller ikke har ønsket ved denne lejlighed at diskutere, om forslaget til publiceringsregler er rigtigt eller ej. Det bliver der forhåbentlig lejlighed til at drøfte andetsteds. Personlig synes jeg nok, der kan være grund til at se nærmere på forslaget, men det er jo en diskussion, der i hvert fald ikke vedrører det spørgsmål, jeg her har stillet.

Den højtærede minister gengav de regler, der findes for medarbejderne, og jeg forstår hermed, at den højtærede minister ikke mener, der skulle være tale om nogen ny linje over for radioens medarbejdere, altså at man ikke vil begrænse deres ytringsfrihed. Noget spørgsmål om brud på tavshedspligten kan jo ikke fremkomme her, hvor, som jeg nævnte til indledning, det pågældende forslag havde været offentliggjort, 3 dage inden de to medarbejdere udtalte sig.

Med hensyn til § 33 i overenskomsten har det også interesse, hvordan man praktiserer bestemmelserne. Det, jeg gerne vil vide, er, om der er sket nogen ændringer af den hidtidige praksis på dette område. Den højtærede minister nævnte, at medarbejderne skulle have generaldirektørens tilladelse, inden de offentliggjorde noget vedrørende radioens forhold. Jeg ved ikke, om den højtærede minister kan meddele, om en sådan tilladelse forelå i forbindelse med den bog, jeg nævnte før, „TV - tør vi?“, for hvis den ikke har foreligget — og man har jo ikke haft indvendinger mod den fra radioens side — går jeg ud fra, at man opretholder den hidtidige praksis, hvorefter journalister og andre medarbejdere har ret til at udtale sig frit, når de blot ikke gør brud på deres tavshedspligt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Forretningsordenen er gældende fra 1959, og der er ikke mig bekendt fremsat forslag om ændringer i forretningsorde-